

Отзив

За кандидатурата на доц. д-р Андриана Антонова Нейкова – Тодорова, единствен участник в обявения конкурс за професор към Катедра по Архивистика и ПИД на Исторически факултет при СУ „Св. Климент Охридски”

В настоящия отзив ще поставя последователно акцент върху няколко съществени момента от преподавателската кариера и научната работа на доц. Андриана Нейкова – Тодорова. Представените документи за конкурса говорят, че тя има вече повече от 30 години преподавателска дейност, свързана с воденето на семинарни упражнения, а след хабилитацията ѝ през 1992 г., с четенето на основни и специализирани курсове в областта на архивната теория и архивното дело. През годините техният брой е 15, слушани в специалност История, специалист Архивистика и документалистика, в магистърските програми на Исторически факултет. По настоящем тя е ръководител на магистърската програма „Защита на документални и архивни ресурси”. С преподавателската си работа доц. Нейкова допринася за изграждането на модела на съвременната университетска архивистика като проблемна сфера, като тематично разнообразие и набелязване на пътища за напредък. В тази посока са и нейните усилия за развитието на Исторически факултет. Колегата Нейкова има основна заслуга за създаването и утвърждаването на самостоятелната специалност „Архивистика и документалистика”. Като преподавател доц. Нейкова е била научен ръководител на близо 140 дипломанти и специализанти във факултета, както и на трима успешно защитили докторанти.

Необходимо е да се отбележи и преподавателската работа на кандидата в други висши учебни заведения в страната, като НБУ, ПУ

„Паисий Хилендарски”, ЮЗУ „Неофит Рилски” и във ФФ на СУ, където тя допринася за налагането на архивистиката като необходима за обществото научна дисциплина. Пак в тази посока са и усилията ѝ за организацията и провеждането на пет теоретични конференции, свързани с миналото, напредъка и проблемите на професионалното образование по архивистика у нас. Отново с оглед развитието на самата наука и преподаванията, доц. Нейкова полага постоянни усилия за работата на Отраслова електронна библиотека по архивистика и документалистика, чиито научен ръководител е тя. Информационният ресурс е в обем над 35 000 страници, включващ българска и чуждестранна литература по архивистика, нормативна уредба и т.н.

Успоредно с активната преподавателска и организационна работа, доц. Нейкова развива и плодотворна научна дейност, която я представя като авторитетен специалист в областта на теоретичната архивистика и археографията. За конкурса тя е приложила списък със своите трудове, включващ монографии, съставителство на сборници и статии, отзиви рецензии. От особено значение сред тях и монографията „Архиви и общество” в новият ѝ вариант, значително обогатен с нови тези, идеи, а също с обнародвани нови нормативни актове, стандарти, програми и технологически иновации. Както личи от представения списък с интересите на доц. Нейкова са насочени към проучване на фундаментални и актуални въпроси на архивната теория, археографията, на университетското образование и като цяло на квалификацията на архивиста. Особено внимание е отделено на документалния и архивен мениджмънт с оглед напредъка на съвременното ни общество. Всички те са пряко свързани с преподавателската ѝ работа.

Сред представената библиография особен интерес предизвиква споменатата монография в новия ѝ предаден за печат през 2011 г. вариант. Тя на практика обобщава научните търсения, идеи грижа на доц. Нейкова за състоянието и бъдещето на българската архивистика в контекста на

съвременното ни общество и в европейското развитие като цяло. Монографията е свързана с тематичния кръг история на архивите (архивология). Отдавна е известна максимата, че чрез историята на една наука, могат да се очертаят етапите на нейното развитие, да се проследят постижения, но и да се отчетат слабостите. Чрез историята на една наука се улавя нейната логика и се откроява бъдещето ѝ с оглед нейната пряка полза за обществото. Именно това е съумяла да постигне доц. Андриана Нейкова в своето изследване чрез проследяване на четири проблемно-тематични кръга, а именно – „Архивните документи и архивите като бект на научното познание”, „Архивите – индикатор на държавността”; „История и съвременна организация на българските архиви” и „Архивите и професията „архивист” в съвременното мрежово общество”. Чрез тематично-хронологичен подход към проблематиката – като и с използването на интердисциплинарни методи, кандидатът изгражда една цялостна концепция за и в сферата на Архивологията. Научнообоснованото повествование, написано с добър стил, прави това първо по рода си у нас изследване достъпно не само за специалисти. Извън споменатите качества, може би най-голямото достойнство на труда е, че предлага осмислена формула за развитие на университетското образование по архивистика и на архивното дело въобще.

Свидетелство за професионалното изрстване на доц. Андриана Нейкова е изборът ѝ за експерт към Националната агенция по оценяване и акредитация, участието ѝ в редколегията на Известия на държавните архиви, включването ѝ в Специализирания научен съвет по Нова и най-нова история към ВАК.

Всичко това доказва, че както в областта на преподаването, така и в изследването на архивистиката и археография доц. Андриана Нейкова е достигнала високо професионално ниво и зрялост, което ми дава основание да препоръчам на членовете на уважаемото жури да гласуват

положително за избирането ѝ за професор по архивистика и документалистика. Тя напълно заслужава това звание.

доц. д-р Тодор Попнеделев